

[Finansministeren.]

Til fru Grethe Philip og hr. Hagen Hagensen skal jeg blot sige tak, fordi oplysningerne i redegørelsen kan tages til efterretning. Jeg forstod på begge ordførere, at de ikke var enige i alle de vurderinger, der var indeholdt i min redegørelse — det havde jeg heller ikke ventet. Vort udgangspunkt er forskelligt; de to partier deltog i septemberforliget, det gjorde socialdemokratiet ikke.

Hr. Poul Dam rejste et naturligvis meget interessant statsretligt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, i hvilket omfang regeringen er bundet af åbenbart urimelige vedtagelser på finansloven. Der er ingen grund til at bestride, at det kan være et vanskeligt felt, for så vidt som det er et nyt felt, for så vidt som vi her er ved et af de områder, vi oplever for første gang i vor politiske historie som så mange andre ting, vi i disse år oplever her i tinget. Men jeg kan i hvert fald sige til hr. Poul Dam med sikkerhed, at vi ikke er gået længere med de besparelsesforslag, der er stillet, end vi statsretligt ganske klart er forpligtet til. Der er altså ikke tale om nogen form for ydmyghed, som hr. Poul Dam sagde det, over for det borgerlige flertal her i folketinget. Vi har gjort nøjagtig, hvad vi skulle — det og intet mere.

Hr. Poul Dam mente, at det kunne blive svært for socialdemokratiet at forklare befolkningen, hvad det egentlig var, der var passeret i sagen. Der må jeg sige at jeg er mere optimistisk. Jeg tror, det vil være muligt at forklare befolkningen, at det er fornuftigt i størst mulig udstrækning at afbøde skadelige virkninger af stillede forslag.

SF ville ikke være med, forstod vi, og det tager vi til efterretning, men hvis andre heller ikke ville gøre det, som SF ikke vil gøre, så ville alternativet have været, at besparelserne på de pågældende områder skulle gennemføres med de beløb, der er stemt ind af et flertal her i folketinget på finansloven. Det er det, vi har ønsket at undgå.

Hr. Poul Dam spurgte til de undersøgelser, som undervisningsministeren har lovet at iværksætte. Der er ikke noget som helst gedulgt i dem, der er ingen mystifikation indeholdt i det. Jeg har redegjort for disse læfter i politisk-økonomisk udvalg, og de kan naturligvis også gentages her af undervisningsministeren, hvis det ønskes.

Jeg takker hr. Honoré for tilsagnet om, at de oplysninger, som er givet i redegørelsen, kan tages til efterretning.

Jeg vil også gerne takke hr. Freddy Madsen. Hr. Freddy Madsen erkendte, at vore forslag er bedre end de oprindelige forslag. Det er en erkendelse, som jeg er meget tilfreds med, for det er det, hele sagen drejer sig om.

Man fremstiller det fra SFs side, fra DKPs side og fra VS' side, som om regeringen havde valget mellem at gennemføre en socialdemokratisk ønskedrøm eller at gennemføre noget skadeligt, og det dagsordensforslag, der er stillet, bygger på denne fejlagtige forestilling. Det valg havde regeringen ikke. Regeringens eneste mulighed var enten at lade disse skadelige besparelser, som vi anså dem for at være, anser dem for at være, passere, gennemføre dem eller i størst mulig udstrækning at afbøde skadelige virkninger af de stillede forslag og af de beslutninger, der er truffet af et flertal her i folketinget i forbindelse med finanslovsafstemningen. Vi har afbødet disse ting i væsentligt omfang. Det erkender Danmarks kommunistiske parti, og det er jeg som sagt tilfreds med.

Også til hr. Jes Schmidt kan jeg sige tak for, at man kan tage de givne oplysninger til efterretning.

Til hr. Wilhjelms må jeg sige i tråd med, hvad jeg sagde lige før, at det er ganske fejlagtigt, at regeringen har gjort sig alle mulige anstrengelser for at hjælpe septemberforligspartierne ud af en suppedas, og, som det blev sagt, at vi skulle have udvist en underdanighed af den anden verden. Det er overhovedet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at et flertal i denne sal har stemt nogle bestemte beløb ind på finansloven med en bestemt tekst, og hvis denne tekst og disse beløb ikke ændres, så er den siddende regering pligtig at gennemføre besparelser på disse områder i det forudsatte omfang og i det omfang, teksten er specificeret. Vi har som sagt gjort nøjagtigt, hvad vi var forpligtet til. Det og intet andet.

Så spørger hr. Wilhjelms, om daginstitutiønsbesparelserne er i strid med overenskomstforlængelsesloven. Hvis jeg må have lov at vende tilbage til min udmærkede tale i tinget den 10. marts, gjorde jeg dér også